Evropský parlament
2014-2019

Dokument ze zasedání

B8-0451/2017

30.6.2017

NÁVRH USNESENÍ

předložený na základě prohlášení Komise

v souladu s čl. 37 odst. 3 jednacího řádu a rámcovou dohodou o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí

o prioritách Evropského parlamentu pro pracovní program Komise na rok 2018 (2017/2699(RSP))

Bas Eickhout
za skupinu Verts/ALE

B8-0451/2017

Usnesení Evropského parlamentu o prioritách Evropského parlamentu pro pracovní program Komise na rok 2018
(2017/2699(RSP))

Evropský parlament,

– s ohledem na rámcovou dohodu o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí[1], zejména na přílohu IV této dohody,

– s ohledem na své usnesení ze dne 6. července 2016 o strategických prioritách pro pracovní program Komise na rok 2017[2],

– s ohledem na sdělení Evropské komise ze dne 25. října 2016 s názvem „Pracovní program Komise na rok 2017 – Pro Evropu, která chrání, posiluje a brání“[3] a jeho přílohy;

– s ohledem na společné prohlášení o legislativních prioritách EU na rok 2017[4],

– s ohledem na bílou knihu o budoucnosti Evropy, kterou Komise zveřejnila dne 1. března 2017, a diskusní dokumenty o sociálním rozměru Evropy, využití globalizace, dokončení evropské hospodářské a měnové unie, obraně EU a budoucnosti financí EU,

– s ohledem na Římské prohlášení vůdčích představitelů 27 členských států, Evropské rady, Evropského parlamentu a Evropské komise ze dne 25. března 2017;

– s ohledem na čl. 37 odst. 3 jednacího řádu

A. vzhledem k tomu, že proces evropské integrace přinesl mír a po desítky let přispíval v Evropě k bezpečnosti a prosperitě; vzhledem k tomu, že závěry demokratických konzultací, které proběhly v posledním desetiletí, musí být příležitostí k reflexi našeho společného evropského projektu, jeho skutečných přínosů, stávajících nedostatků a obnoveného smyslu;

B. vzhledem k tomu, že následky globalizace stále více rozdmychávají obavy a euroskepticismus mezi evropskými občany; vzhledem k tomu, že EU by měla opětovně poskytnout ujištění vůči těmto následkům a ochranu před nimi;

C. vzhledem k tomu, že evropská integrace se již nadále nemůže omezovat na to být pouze hospodářským projektem a že musí naléhavě získat zpět srdce Evropanů pro evropský projekt a provést vážnou změnu směřování politik EU;

D. vzhledem k tomu, že i přes své vlastní nedostatky má zejména Parlament odpovědnost za vymezení našeho společného evropského zájmu a měl by přispět k překonání

[1] Úř. věst. L 304, 20.11.2010, s. 47.
[2] Přijaté texty, P8_TA(2016)0312.
[3] COM(2016)0710.
[4] Úř. věst. C 484, 24.12.2016, s. 7–8.

nynějších sporů v Radě, které jsou často udržovány dohadováním se mezi státy a způsobem uvažování upřednostňujícím tzv. „hru s nulovým součtem“.

E. vzhledem k tomu, že by obecný zájem evropských občanů měl vždy převážit nad obranou státních zájmů a zájmů korporátní sféry;

F. vzhledem k tomu, že my, jako Evropané, si volíme společnou budoucnost jako skutečné společenství založené na sdílených hodnotách a cílech; vzhledem k tomu, že místní, regionální a národní identity se navzájem nevylučují a přispívají k naší širší evropské identitě;

G. vzhledem k tomu, že nahromaděné krize si vyžadují skutečná evropská řešení; vzhledem k našemu přání, aby Evropská unie dostála své úloze a převzala svou odpovědnost na mezinárodním poli a byla přitom oddaná solidaritě, multilateralismu, našim vnějším partnerstvím a prosazování celosvětového sbližování vysokých standardů; vzhledem k tomu, že si přejeme zabezpečit náš společný projekt sdíleného míru, prosperity a demokracie a vytvořit atraktivní budoucnost pro všechny generace;

Náš program pro Evropu: prostor svobody, bezpečnosti, demokracie, sociální spravedlnosti, ekologie a lidských práv

1. domnívá se, že žádný z pěti scénářů formulovaných v bílé knize Komise nepředstavil přesvědčivou vizi budoucnosti Evropy, neboť všechny staví na stejném vzorci reforem, jenž v Evropě převažoval v posledních desetiletích;

2. je přesvědčen, že silný důraz kladený v nedávných letech na rozpočtovou kázeň, úsporná opatření a prosazování prázdných koncepcí, jako je „zdokonalení tvorby právních předpisů“ či „velké kroky ve velkých věcech a malé kroky v malých“, vedly pouze k neefektivitě a neschopnosti jednat, a tím nakonec k nedůvěře občanů vůči EU;

3. zdůrazňuje proto, že EU musí důkladně přehodnotit své cíle, pracovní metody a organizaci, má-li čelit výzvám 21. století a rozptýlit obavy svých občanů; v této souvislosti zdůrazňuje, že by cíle a záměry evropského integračního procesu měly být zcela a výslovně definovány, sdíleny a demokraticky schváleny;

4. je přesvědčen, že odpor, který je nyní vůči evropské myšlence projevován, by měl být řešen přednostně; navrhuje, aby se tak v první řadě učinilo prostřednictvím demokratizace evropského postupu přijímání rozhodnutí a většího zapojení občanů do našeho společného politického projektu;

5. je přesvědčen, že by se EU měla stát prostorem, v němž by bylo bohatství lépe rozdělováno, v němž by snaha o dosažení vhodné rovnováhy mezi hospodářskou, environmentální a sociální oblastí, což jsou tři pilíře udržitelného rozvoje, provázela všechny veřejné politiky a v němž by práva a svobody byly spíše rozšiřovány než omezovány;

Evropa, kterou si přejeme: hlavní priority

Zlepšení pracovních a životních podmínek evropských občanů

6. připomíná, že současné hospodářské zotavení EU je mírné a nevyvážené s tím, že mnoho regionů stále sužuje neúnosná míra nezaměstnanosti, chudoby, nerovnosti a velmi omezené vyhlídky pro mladší generace; trvá proto na tom, aby jádro hospodářského a sociálního programu EU zahrnovalo opatření zaměřená na snižování sociální nerovnosti a prosazování rovnosti žen a mužů a kvalitních pracovních míst pro všechny, přičemž by se měly navýšit investice do vzdělávacího systému;

7. připomíná, že snižování rozdílů a podpora hospodářské, sociální a územní soudržnosti mezi všemi regiony v EU patří mezi cíle uvedené ve Smlouvě; zdůrazňuje, že přípravy na politiku soudržnosti po roce 2020 jsou politickou prioritou; v této souvislosti poukazuje na významnou úlohu chystané sedmé zprávy o hospodářské, sociální a územní soudržnosti; vyzývá Komisi, aby vystupňovala své úsilí a předložila v této věci konkrétní návrhy; domnívá se, že z politiky soudržnosti by měly mít prospěch všechny regiony, jak jsou vymezeny v článcích 174 a 349 SFEU;

8. konstatuje, že politika soudržnosti je hlavním investičním nástrojem EU a že musí zohledňovat její celkové politické cíle, včetně digitální agendy, energetické unie, politiky v oblasti klimatu, vysoké úrovně ochrany životního prostředí, řádného a udržitelného hospodářského rozvoje, rovnosti mezi muži a ženami a sociálního pilíře; zdůrazňuje, že klíčový význam pro kvalitu programů a projektů a pro dosažení cílů této politiky má účast regionálních a místních orgánů, hospodářských a sociálních partnerů a občanské společnosti, jakož i spolupráce a dialog s nimi; vyzývá proto Komisi, aby v budoucnosti posílila princip partnerství, mimo jiné prostřednictvím přístupů, jako je například komunitně vedený místní rozvoj;

9. vyzývá Komisi, aby zlepšila zdraví a bezpečnost při práci, včetně řádného prosazování směrnice o pracovní době, a aby uvažovala o vhodných způsobech, jak odstranit stávající nedostatky, aby bezodkladně předložila třetí seznam látek v rámci revize směrnice o karcinogenních látkách a mutagenech a aby do něj zanesla mezní hodnoty reprotoxických látek stanovené na základě vědeckých a technických údajů a posouzení jejich dopadu;

10. bere na vědomí, že byl předložen balíček předpisů o rovnováze mezi pracovním a soukromým životem; lituje, že součástí balíčku není mateřská dovolená; vyzývá Komisi, aby zajistila, aby právní předpisy a politiky týkající se rovnováhy mezi pracovním a soukromým životem, včetně politik uplatňovaných v orgánech EU, braly ohled na osoby nacházející se v problematických situacích, jako jsou rodiče samoživitelé, zdravotně postižení rodiče a rodiče dětí se zdravotním postižením; vyzývá Komisi, aby zajistila, aby příslušné politiky a opatření zohledňovaly rostoucí rozmanitost rodinných vztahů, včetně registrovaných partnerství a různých druhů rodičovství a prarodičovství, stejně jako rozmanitost společnosti jako takové, zejména pokud jde o to, aby dítě nebylo předmětem diskriminace kvůli rodinnému stavu rodičů nebo formě organizace rodiny;

11. vyzývá Komisi, aby řešila vícerozměrný charakter chudoby a nerovnosti a aby předložila návrh integrované strategie proti chudobě za účelem dosažení cílů strategie EU 2020; doporučuje Komisi, aby prosazovala systémy přiměřeného minimálního příjmu ve všech členských státech, které budou vycházet z posouzení dopadu a budou v souladu s vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi a současně nabídnou opatření

k zabránění vzniku dlouhodobé závislosti na minimálním příjmu; opakuje svou výzvu, aby byla vypracována zelená kniha o nerovnosti a o tom, jak zpomaluje hospodářskou obnovu; vyzývá Komisi, aby zintenzivnila svou práci na provádění a monitorování doporučení o investicích do dětí; opakuje svou výzvu Komisi a členským státům, aby dětem poskytly záruku, na základě níž se na ně soustředí politiky určené pro boj proti chudobě a budou zajištěny zvláště vyhrazené zdroje nutné pro její plné uplatnění;

Evropská strategie pro udržitelný rozvoj

12. domnívá se, že hospodářské modely založené pouze na růstu HDP a dlouhodobém nadměrném využívání přírodních zdrojů a financializace už dosáhly svého limitu; domnívá se proto, že je třeba, aby ve středu každé rozumné hospodářské politiky EU zaměřené na budoucnost a řešení krizí nyní stála udržitelnost;

13. bere na vědomí humanitární a hospodářské důsledky klimatických katastrof v Evropě i ve světě; zdůrazňuje, že je důležité nadále řešit hlavní příčiny změny klimatu a zároveň zajišťovat konkurenceschopnost našeho průmyslu prostřednictvím ambiciózní klimatické strategie, která bude v souladu se závazky Unie přijaté v rámci Pařížské dohody k pokračování v úsilí o omezení růstu teploty na 1,5°C; zdůrazňuje, že je nutné aktualizovat regulační normy a zavést odpovídající finanční nástroje; vyzývá Komisi, aby vyhodnotila soulad a soudržnost stávajících politik EU s ohledem na závazky přijaté v rámci Pařížské dohody;

14. v této souvislosti vyjadřuje podporu výzvě Rady, aby Komise předložila ucelenou strategii průmyslové politiky EU pro budoucnost, která by řešila klíčové priority, jako je přechod na hospodářství účinně využívající energie a založené na obnovitelných zdrojích, přizpůsobení se změně klimatu a její zmírňování, nezamořená budoucnost, digitální propojenost pro všechny, využití potenciálu evropských tvůrčích odvětví, posilování prvku udržitelnosti měst a provádění programu oběhového hospodářství;

15. naléhavě žádá Komisi, aby přestala dotovat fosilní palivo z finančních prostředků EU a aby koordinovala úsilí členských států o rychlé postupné zrušení vnitrostátních dotací na fosilní palivo; zároveň žádá Komisi, aby zajistila, aby žádné vnitrostátní ani unijní dotace nebyly používány k financování nových jaderných reaktorů, a aby vyzvala členské státy k upuštění od plánovaného prodloužení životnosti stávajících jaderných elektráren;

16. očekává, že Komise v roce 2018 předloží uhlíkový rozpočet pro Unii, který bude v souladu se závazky přijatými v rámci Pařížské dohody; očekává, že Komise vypracuje a uplatní relevantní politické možnosti pro rychlé řešení otázky emisí metanu prostřednictvím strategie Unie pro metan; vyzývá Komisi, aby identifikovala a podpořila rozvoj projektů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů v rámci energetické unie;

17. připomíná, že musí být vystupňováno úsilí o dosažení energetické unie, která zaručí energetickou bezpečnost a cenově dostupnou a udržitelnou energii pro všechny občany a podniky; očekává v této souvislosti, že se Komise prostřednictvím konkrétního akčního plánu na vymýcení energetické chudoby bude tímto jevem dále zabývat a že zajistí přístup k cenově dostupné energii pro všechny občany EU;

18. považuje za nezbytně nutné, aby byla řešena otázka emisí v odvětví dopravy; naléhavě vyzývá Komisi, aby dokončila svůj již opožděný přezkum právních předpisů týkajících se emisí CO_2 z automobilů, dodávek a těžkých nákladních vozidel a aby předložila patřičně ambiciózní legislativní návrhy, v nichž bude stanoven průměrný cíl pro vozový park pro rok 2025, jenž bude v souladu se závazky přijatými v souvislosti s dohodou z roku 2013; vyzývá Komisi, aby do roku 2025 předložila návrh na stanovení technologicky neutrálních limitů Euro7 pro všechna vozidla kategorií M1 a N1 na unijním trhu za účelem zlepšení kvality ovzduší v Unii a dosažení mezních hodnot pro kvalitu ovzduší stanovených v EU, jakož i doporučených hodnot WHO;

19. očekává, že návrhy Komise týkající se společné zemědělské politiky po roce 2020 budou založeny na nápravných veřejných intervencích, mimo jiné s ohledem na nestálost zemědělských trhů a spravedlivé ceny výrobků zemědělců, a to s cílem zajistit bezpečnou a udržitelnou produkci potravin a zásob; vyzývá k předložení návrhů, které umožní dosažení cílů udržitelného rozvoje zajišťujících živoucí venkovské prostředí; vyzývá k podstatnému zesílení důrazu na dosažení cílů týkajících se biologické rozmanitosti, životního prostředí a změny klimatu, mimo jiné prostřednictvím: upřednostnění přechodu na udržitelnou zemědělskou praxi, která umožní větší ukládání uhlíku v suchozemských ekosystémech, zejména v živé a zdravé půdě; omezení emisí skleníkových plynů; zastavení úbytku biologické rozmanitosti; uskutečňování agroekologických postupů s cílem zajistit dlouhodobou úrodnost a produktivitu; a nahrazení chemických pesticidů alternativními řešeními; opakuje svou výzvu Komisi, aby předložila legislativní návrhy k řešení otázky antimikrobiální rezistence, a vyzývá Radu, aby přehodnotila priority ohledně nařízení o veterinárních léčivých přípravcích a o medikovaném krmivu;

20. očekává, že Komise v souvislosti s novým víceletým finančním rámcem (VFR) předloží v roce 2018 návrh nového Nástroje pro propojení Evropy s dostatečným předstihem tak, aby Parlament mohl formulovat své stanovisko a aby se program rozeběhl do roku 2021; požaduje, aby byly rozpočtové položky Nástroje pro propojení Evropy přiděleny na projekty společného zájmu výhradně v odvětví elektřiny (včetně inteligentních sítí), a byl tak podpořen rozmach obnovitelných zdrojů energie spolu se zásadou „energetická účinnost v první řadě“; požaduje, aby většina rozpočtových prostředků vyhrazených na odvětví IKT byla věnována na financování širokopásmové infrastruktury;

21. očekává, že Komise vyjasní své ambice ohledně příštího VFR a předloží v roce 2018 svůj návrh 9. rámcového programu pro výzkum (FP9) s dostatečným předstihem tak, aby Parlament mohl formulovat své stanovisko a aby program FP9 běžel od roku 2021; připomíná, že EU potřebuje plně využít stávající potenciál členských států v oblasti výzkumu a inovací a poskytnout vhodné a rovné příležitosti vědcům a výzkumníkům v celé EU k jejich profesnímu rozvoji; očekává proto navýšení finančních prostředků pro program FP9;

Spravedlivé daňové politiky pro přiměřené zdroje

22. zdůrazňuje, že nikdy předtím neexistovala naléhavější potřeba vystupňovat boj proti vyhýbání se daňovým povinnostem a daňovým únikům, v jejichž důsledku rozpočty členských států každoročně přicházejí o prostředky v hodnotě stovek miliard EUR; upozorňuje na skutečnost, že tyto zdroje mohly být vynaloženy na investování do

budoucnosti, zvýšení zaměstnanosti a snížení nerovnosti;

23. považuje za nezbytné, aby se Parlament a Rada bezodkladně dohodly na komplexních požadavcích pro povinné a veřejné podávání zpráv rozčleněných podle jednotlivých zemí ze strany nadnárodních podniků, aniž by byly připuštěny výjimky, a to na základě návrhu Komise z roku 2016[1]; požaduje, aby Komise přidělila dodatečné prostředky na opatření k předcházení finanční kriminalitě, zejména na vypracování plánu EU pro stanovení seznamu zemí s vysokým rizikem legalizace výnosů z trestné činnosti; požaduje, aby Komise předložila legislativní návrh zavádějící přísné a automatické sankce proti nespolupracujícím jurisdikcím, které se ocitnou na černé listině EU;

24. vyzývá Komisi, aby předložila návrh týkající se vymáhání daní k posílení spolupráce mezi členskými státy v daňových otázkách, včetně sdílení informací, a to s cílem pohnat napříč evropskými hranicemi k odpovědnosti subjekty dopouštějící se daňových úniků; vyzývá Komisi, aby zvážila předložení legislativních návrhů v souladu s článkem 116 SEU s cílem řešit škodlivé daňové praktiky, které narušují hospodářskou soutěž;

Navýšení rozpočtu EU a reforma Paktu o stabilitě a růstu

25. opakuje, že VFR na období 2014–2020 se pro zajištění schopnosti Evropské unie reagovat na společné problémy, jimž čelí, ukázal být příliš omezeným a nedostatečně pružným; znovu připomíná svůj postoj, podle něhož by měla být doba trvání VFR sladěna s politickým cyklem Parlamentu i Komise tak, aby se evropské volby staly fórem pro rozpravu o budoucích prioritách v oblasti výdajů;

26. naléhavě vyzývá Komisi a členské státy, aby se zdržely formulování nahodilých mezních hodnot týkajících se VFR po roce 2020 a aby své plánování naopak opřely o zvážení společných potřeb EU, společných možností a přidané hodnoty jednání ve velkém měřítku; zdůrazňuje, že stávající nízký strop prostředků na platby soustavně narušuje důvěryhodnost Unie a její schopnost jednat; zdůrazňuje, že je zapotřebí větší flexibility VFR;

27. je přesvědčen, že rozpočet EU na období po roce 2020 by měl výrazně přispívat k provádění Pařížské dohody, a to jak na straně příjmů, tak na straně výdajů; je zejména přesvědčen, že by příjem do rozpočtu EU měl zajistit reformovaný systém zdanění zdrojů emisí skleníkových plynů a na přechod k zelenější ekonomice by měla ze strany EU být poskytnuta silnější podpora; vyzývá Komisi, aby ve VFR na období po roce 2020 zvýšila podíl výdajů rozpočtu EU, které jsou spojené s klimatem, na 40 %;

28. vyzývá Komisi, aby reagovala na diskusní dokument o budoucnosti financí EU s ambiciózními návrhy, vycházejíc ze zprávy skupiny na vysoké úrovni pro vlastní zdroje a s výrazným zaměřením na ekologické vlastní zdroje, zdanění finančních transakcí a zdaňování právnických osob;

29. vyzývá k vytvoření fiskální kapacity eurozóny, a to vedle plného využívání Evropského fondu pro strategické investice a evropských strukturálních a investičních fondů; znovu

[1] Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2013/34/EU, pokud jde o zveřejňování informací o dani z příjmu ze strany některých podniků a poboček (COM/2016/0198 – 2016/0107 (COD)).

zdůrazňuje, že cílem fiskální kapacity eurozóny by měla být podpora vzestupné sociálně–ekonomické konvergence a tlumení hospodářských otřesů; konstatuje, že rozpočtová kapacita eurozóny by měla zahrnovat nové nástroje v rámci rozpočtu EU (nad rámec stropů VFR) EU, jakož i reformovaný Evropský mechanismus stability začleněný do právního řádu EU a podléhající demokratické kontrole; zdůrazňuje, že fiskální kapacita eurozóny by měla být otevřena pro země, které členy eurozóny nejsou, ale chtějí se připojit;

30. vyzývá k zavedení „zlatého pravidla pro investice“, které umožní, aby se účtování kapitálových výdajů z prostředků veřejného sektoru v udržitelných odvětvích rozložilo na celý životní cyklus těchto investic, a k začlenění ukazatelů udržitelného rozvoje do Paktu o stabilitě a růstu s cílem zajistit zdravou úroveň kvalitních investic do budoucí prosperity;

Evropa coby globální aktér

31. je přesvědčen, že účinnost společné zahraniční a bezpečnostní politiky závisí na hluboké spolupráci mezi členskými státy a na jejich příspěvcích k civilním misím i vojenským operacím; vyzývá členské státy, aby prohloubily spolupráci s cílem vytvořit příslušné kapacity; domnívá se, že odpovědnější politika v oblasti vývozu zbraní ze strany členských států by přispěla k dosahování cílů zahraniční politiky EU a vyzývá členské státy, aby podstatně zlepšily soudržnost provádění společného postoje 2008/944/CFSP;

32. má za to, že společná bezpečnostní a obranná politika (SBOP) by se měla stát demokratičtější a efektivnější, mimo jiné prostřednictvím mechanismu stálé strukturované spolupráce a podstatného nárůstu počtu projektů sdružování a sdílení mezi členskými státy; domnívá se, že SBOP by se mohla stát účinnější prostřednictvím společného plánování a provádění operací, a to i pokud jde o vojenské operace; připomíná klíčovou úlohu, kterou Unie již dnes hraje v oblasti civilního předcházení konfliktům, řešení konfliktů a budování míru ve světě, a vyzývá Unii, aby navýšila příslušné zdroje; žádá plnou demokratickou odpovědnost a transparentnost SBOP;

33. zdůrazňuje nedávné prohlášení Komise, jež v něm uvedla, že by bylo možné mezi 28 členskými státy uspořit 25 až 100 miliard EUR ročně, pokud jde o vnitrostátní výdaje na obranu; naléhavě vyzývá Komisi, aby pomáhala členským státům při zpřístupňování těchto úspory prostřednictvím sdružování vnitrostátních obranných rozpočtů, zejména pokud jde o výzkum, vývoj, zadávání veřejných zakázek, údržbu a odbornou přípravu; domnívá se, že takto sdružené vnitrostátní zdroje by mohly být přeměněny na jeden nebo několik evropských obranných fondů;

34. naléhavě vyzývá Komisi, aby svou pozornost zaměřila zejména na použitelné právní předpisy EU v oblasti obrany, a zdůrazňuje, že je naléhavě nutné prosazovat příslušná pravidla vnitřního trhu, jak jsou stanovena ve směrnici o zadávání zakázek v oblasti obrany, která by mohla potenciálně omezit neefektivnost, nedostatečnou transparentnost a korupci;

35. rozhodně odsuzuje četné pokusy Komise o snížení finančních prostředků a jejich přesměrování ze stávajících civilních položek rozpočtu a finančních nástrojů EU za účelem financování evropského obranného průmyslu prostřednictvím budoucího

Evropského fondu pro obranu a Programu rozvoje evropského obranného průmyslu; má za to, že takové převody z civilního odvětví do odvětví obranného průmyslu oslabí evropské hospodářství a zároveň neřeší strukturální problémy evropského odvětví obranného průmyslu, pro nějž jsou příznačná vysoká neefektivnost, duplicita, nadměrná průmyslová kapacita, nedostatečná transparentnost a roztříštěnost; důrazně odmítá návrhy, které vypracovala Komise v souvislosti se svým sdělením o evropském akčním plánu obrany z listopadu 2016 a v souvislosti se souborem předpisů v oblasti obrany ze dne 7. června 2017, pokud jde o využívání Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR), evropských strukturálních a investičních fondů (EFSI), programu pro konkurenceschopnost podniků a malých a středních podniků (COSME), nástroje pro propojení Evropy, evropských programů družicové navigace, Evropského programu monitorování Země, programu ERASMUS+ a úvěrů Evropské investiční banky (EIB) k posílení kapacity obranného průmyslu; stejně tak odmítá návrh Komise ze dne 6. července 2016 na využití – v rámci nástroje přispívajícího ke stabilitě a míru – prostředků z okruhu 4, zejména prostředků evropského nástroje sousedství a partnerství (ENPI) a nástroje pro rozvojovou spolupráci (DCI), na vojenské programy budování kapacit a poskytování vojenského materiálu třetím zemím;

36. požaduje, aby nástroje Unie na ochranu obchodu byly modernizovány a obchodní politiky navrhovány v souladu s rozvojovými cíli, cíli v oblasti klimatu, prioritami v oblasti životního prostředí a sociálními a lidskoprávními normami EU; zdůrazňuje skutečnost, že evropští občané jsou stále více kritičtí, pokud jde o skutečné dopady dohod o volném obchodu, jelikož ty mohou mít rovněž nežádoucí dopady na zaměstnanost, konkurenceschopnost a standardy EU v oblasti lidských práv a udržitelného rozvoje; trvá na tom, aby byly podniknuty další kroky ke zvýšení transparentnosti obchodních jednání EU, Parlament byl konzultován v každé fázi procesu vyjednávání a provádění a aby byly zveřejňovány dokumenty z jednání;

37. vyzývá Komisi, aby do konce roku předložila legislativní návrh doprovodných opatření k nařízení o konfliktních minerálech;

38. vyzývá Komisi, aby předložila akční plán na podporu boje proti zabírání půdy v rozvojových zemích, a to i prostřednictvím konkrétních možností zajištění bezpečné držby půdy, v souladu s mezinárodním právem v oblasti lidských práv a s požadavky stanovenými v pokynech Organizace OSN pro výživu a zemědělství (FAO) pro odpovědnou správu půdy, lesů a rybolovu;

39. vyzývá Komisi, aby předložila akční plán EU týkající se odlesňování a znehodnocování lesů včetně konkrétních regulačních opatření pro dodavatelské řetězce a finanční transakce;

Budování skutečné evropské azylové a migrační politiky

40. je toho názoru, že Evropská unie musí vypracovat konkrétní řešení, aby mohla reagovat na uprchlickou a migrační krizi, zejména řešením jejích hlubších příčin a dále prostřednictvím ucelených politických reakcí, jež budou zahrnovat soudržnost politik ve prospěch rozvoje, obchodu, klimatu a investiční politiky, přičemž zajistí bezpečný a legální vstup na své území těm osobám, jež usilují o získání mezinárodní ochrany, přístupné kanály pro legální migraci;

41. zastává názor, že přesídlení by mělo být zachováno jako jedno z trvalých řešení pro vysídlení uprchlíků a jako bezpodmínečný nástroj mezinárodní solidarity; vyzývá k vytvoření větších možností pro přesídlení umožňující přesídlení, aby tak bylo možné umožnit přesídlení nejméně 500 000 uprchlíkům ročně ze zemí původu a tranzitu, které by při správném rozdělení vedly pro EU ke zcela přijatelným číslům;

42. požaduje reformu stávajícího dublinského nařízení prostřednictvím nového systému, který bude založený na spravedlivém rozdělování žadatelů o azyl mezi členské státy na základě objektivních kritérií; jenž bude vycházet z existujících vazeb žadatelů o azyl k některým členským státům a jejich preferencí; a který bude závazný pro všechny členské státy a zakládat se na pobídkách spíše než donucovacích opatřeních;

43. vyzývá k přijetí koordinovaných opatření v oblasti legální migrace s cílem poskytovat dodatečné a pružnější způsoby legální migrace, a to i pro slučování rodin a práci v odvětvích s nízkými a středními mzdami, prostřednictvím posílení partnerství v oblasti mobility se třetími zeměmi a vytvoření balíčků opatření v oblasti celoevropské mobility s vhodnými bezpečnostními opatřeními, mimo jiné pokud jde o pracovní a životní podmínky;

44. vyzývá Komisi, aby přezkoumala dodržování mezinárodního humanitárního a lidskoprávního práva ze strany všech subjektů zapojených do ostrahy vnějších hranic Unie a do přijímání uchazečů o azyl, s cílem obrany lidských práv a zlepšení ochrany zranitelných osob; vyzývá k vyjasnění rozdílu mezi nelegální aktivitou pašování a činností běžných občanů a organizací občanské společnosti, které pomáhají lidem v nouzi, a k tomu, aby humanitární pomoc nikdy nebyla kriminalizována;

45. vyzývá Komisi, aby předložila legislativní návrh upravující humanitární víza;

Řešení obav občanů, pokud jde o bezpečnost

46. vyzývá Komisi, aby předložila návrhy, které by zlepšily výměnu informací v oblasti vymáhání práva, zvýšily operativní spolupráci mezi členskými státy a agenturami EU a měly by usilovat o zajištění povinné výměny informací za účelem boje proti závažné nadnárodní trestné činnosti;

47. vyzývá Komisi, aby zhodnotila využívání výjimek na základě „vnitřní bezpečnosti“ nebo „národní bezpečnosti“ ze strany členských států, zejména na základě hlavy V SFEU, která vylučuje pravomoc EU a zdůrazňuje svrchovanost členských států, a která dále oslabuje účinnost EU při hledání společných řešení společného problému; vyzývá Komisi, aby vypracovala evropské definice pojmů „národní bezpečnost“ a „vnitřní bezpečnosti“ s cílem zajistit právní jistotu v oblasti boje proti terorismu;

48. připomíná, že zavedení represivních opatření masového sledování a ochrany hranic, která jsou do značné míry symbolická a ohrožují občanské svobody, základní práva a zásadu volného pohybu, není tím správným řešením;

49. připomíná význam schengenského prostoru volného pohybu; zdůrazňuje potřebu účinné správy vnějších hranic Unie, jež bude založena na normativním rámci lidských práv a plném souladu s mezinárodním právem a právními předpisy EU;

Posílení základních práv a demokracie

50. je znepokojen tím, že kumulované krize nejen poškodily soudržnost evropských společností, ale otřásly také důvěrou evropských občanů v demokratické instituce na úrovni EU a v některých případech i úrovni vnitrostátní; je proto přesvědčen, že posílení demokratické legitimity a obnovení důvěry v její schopnost sloužit zájmům občanů musí být nejvyšší prioritou Unie;

51. vyzývá Komisi, aby v souladu s doporučením, které vydal Parlament ve své legislativní zprávě z vlastního podnětu[1], předložila návrh Paktu Evropské unie o demokracii, právním státě a základních právech ve formě interinstitucionální dohody;

52. vyzývá Komisi, aby zvážila předložení návrhu na celounijní právní úpravu na ochranu oznamovatelů, která bude mít širokou oblast působnosti a vhodný právní základ, což umožní obsáhnout všechny kategorie oznamovatelů;

53. opětovně vyzývá Komisi, aby předložila návrh na přezkum nařízení o evropské občanské iniciativě v souladu s hlavními body navrženými Parlamentem v jeho usnesení ze dne 28. října 2015 o evropské občanské iniciativě[2];

54. očekává, že Komise upraví Kodex chování komisařů s ohledem na prodloužení čekací lhůty pro bývalé komisaře, jak slíbil předseda Juncker;

55. vyzývá Komisi, aby předložila iniciativu na ochranu svobody a plurality sdělovacích prostředků, řešení dezinformací a nenávistných projevů a kultivaci demokratického diskursu založeného na faktech i v době sociálních médií;

56. vyzývá Komisi, aby zveřejnila svou dlouho očekávanou 2. zprávu EU o boji proti korupci a aby se zapojila do mechanismů protikorupčního přezkumu Úmluvy OSN proti korupci a Skupiny států proti korupci (GRECO) Rady Evropy;

57. znovu vyzývá Komisi k přijetí návrhu nařízení o otevřené, efektivní a nezávislé evropské správě;

58. naléhavě vyzývá Komisi, aby přijala rozhodnější opatření směřující k odstranění přetrvávajících rozdílů v odměňování žen a mužů tak, že navrhne směrnici v návaznosti na doporučení Komise z roku 2014 o transparentnosti mezd; vyzývá Komisi a Radu, aby zvýšily úsilí o dosažení politické dohody o návrhu směrnice o zlepšení genderové vyváženosti mezi členy dozorčí rady / nevýkonnými členy správní rady společností kotovaných na burzách[3];

Jak by měla Evropa lépe pracovat pospolu?

59. připomíná, že mnohé z dnešních výzev, od změny klimatu až po azyl a migraci, od finančních trhů až po nadnárodní korporace a od teroristických sítí až po zhroucené a „darebácké“ státy, jsou nadnárodní povahy, neznají hranice a vyžadují si protiváhy a reakce na dané úrovni;

[1] Přijaté texty, P8_TA(2016)0409.
[2] Přijaté texty, P8_TA(2015)0382.
[3] COM/2012/0614- 2012/0299 (COD).

60. žádá proto posílení programů, které podporují kontakty a kulturní výměny mladých Evropanů; shledává, že je nutné ještě více posílit dialog mezi evropskými orgány a občany; zastává názor, že informace o politikách a politickém zastoupení EU musí být snáze dostupné a srozumitelnější pro občany v celé Unii; žádá příslušné vzdělávací a mediální iniciativy, jež mají občanům pomoci přijímat informovaná rozhodnutí v evropských volbách v roce 2019;

61. vyzývá všechny orgány EU, aby usilovaly o zavedení nejvyššího možného standardu transparentnosti, zodpovědnosti a integrity a neustále bojovaly proti sklonu přehlížet střety zájmů, který poškozuje efektivitu, spravedlnost a spolehlivost tvorby politik, neboť netransparentní a jednostranný lobbing přestavuje značnou hrozbu pro tvorbu politik a veřejný zájem;

62. opakuje, že fungování EU lze významně zlepšit na základě Lisabonské smlouvy, zejména plným využíváním řádného legislativního postupu a hlasováním kvalifikovanou většinou v Radě; vyslovuje se v tomto ohledu pro obecné využívání „překlenovacího ustanovení“ čl. 48 odst. 7 SEU; připomíná, že lze taktéž využít mechanismus posílené spolupráce, zejména k prohloubení HMU, k aktivnější činnosti v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky a k dosažení těsnější spolupráce v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí;

63. zdůrazňuje, že metoda Společenství je pro fungování Unie nejvhodnější, neboť jako jediná zajišťuje větší transparentnost a hlasování kvalifikovanou většinou v Radě, rovné právo na tvorbu právních předpisů pro Evropský parlament a Radu a rovněž předchází fragmentaci institucionálních odpovědností a vzniku konkurence orgánů;

64. má za to, že sklon Evropské rady z posledních let uchylovat se k řešením na mezivládní úrovni ohrožuje „metodu Společenství“ a představuje porušování Smluv; připomíná, že zatímco podle Lisabonské smlouvy jsou členové Evropské rady jednotlivě odpovědní svým vlastním vnitrostátním parlamentům, ale kolektivně jsou odpovědní pouze sobě samým, musí si vnitrostátní parlamenty být vědomy své zvláštní politické odpovědnosti vykonávat plnou demokratickou kontrolu nad svými zástupci v Evropské radě;

65. zdůrazňuje konečně, že vytvoření podmínek pro demokratické a účinné fungování EU vyžaduje skutečnou revizi Smlouvy;

66. je odhodlán použít všechny své nástroje a zdroje s cílem být hybatelem obnoveného demokratického procesu vedoucího k reformě Evropské unie;

°

° °

67. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, jakož i vládám a parlamentům členských států.